

Clare Pooley: 'ChardonNEE' Hoe ik stopte met drinken en begon met leven. Uitgeverij Spectrum, Amsterdam 2018. ISBN 9789000363315 (Verslaving/Borstkanker/ Humor/ Veerkracht/ ED) Zie ook: www.unieboekspectrum.nl Vertaling van 'The sober diaries'

Soort boek/Ziekte/Stijl:

<http://www.unieboekspectrum.nl/boek/9789000363315/Chardonnee/> : 'Chardonnee is het grappige en eerlijke verslag van Clare's jaar waarin ze besluit geen alcohol meer te drinken maar ook de diagnose borstkanker krijgt. Hoe grijp je niet terug naar de fles als het leven flink tegenzit?

'Ik ben het soort vrouw dat mijn moeder zou omschrijven (en dat doet ze ook) als "iemand die zichzelf heeft verwaarloosd". Ik weeg ruim twaalf kilo te veel, en het overgrote deel van die kilo's zit op mijn buik. Ik kan me niet herinneren wanneer ik voor het laatst het einde van een film heb gezien. Meestal lig ik voor die tijd al bewusteloos op de bank. Maar dan word ik om drie uur wakker, woelend, alcohol zwetend en boos op mezelf. Dus ik moet helemaal stoppen met drinken. De mok die ik nu in mijn hand heb, is dus mijn laatste. Morgen is dag 1. Kun je leven zonder drank in een wereld waar je op een speelafsprakje van je kinderen eerder een glas wijn krijgt aangeboden dan een kop thee? Waarin Facebook vol staat met verwijzingen naar borreltijd? Waarin elke sociale gelegenheid wordt aangedreven door liters drank? Is er leven na de wijn? Daar zal ik gauw genoeg achter komen...'

Over de schrijfster:

<http://www.unieboekspectrum.nl/boek/9789000363315/Chardonnee/> Clare Pooley (1970) studeerde in Cambridge en werkte twintig jaar als Managing Partner bij een van 's werelds grootste reclamebureaus tot ze besloot haar stressvolle baan op te zeggen om voor haar gezin te zorgen. Ze woont in Fullham, London, met haar Schotse man, drie kinderen, een hond en een plankje in de koelkast met alcoholvrij bier.

Inzien:

<http://static.unieboekspectrum.nl/chapters/9789000363315.pdf>

Citaten:

"Heb je gehoord dat Clare is gestopt met drinken?" vraagt Dingetje Eén. Ik hou mijn adem in. Zit genageld aan de pleebril. Dan probeer ik uit te ademen (geruisloos), want dit zou een vreselijke en vernederende plek zijn om te sterven.

"Clare Póóley? Jeetje, dat is wel de laatste van wie ik dat zou verwachten!" antwoordt Dingetje Twee.

"Ja, echt hè? Nogal extreem, vind je niet? Een beetje..."

"Sáái" maakt de ander de zin af...

"Die nodigen we nooit meer uit!" gilt Dingetje Eén!" (pag. 152)

'Er staat een parabel in de Vinaya... Een vrouw zegt tegen een boeddhistische monnik dat hij moet kiezen: of hij gaat met haar naar bed, of hij slacht een geit, of hij drinkt bier. (alle drie verboden bij de boeddhisten). Hij kiest het bier omdat hij denkt dat dat minder schade aanricht dan de andere twee daden. Maar natuurlijk wordt hij dronken van het bier, duikt hij de koffer in met de vrouw en eet hij daarna de geit op.

Want zo gaat het toch altijd?.' (pag. 322).

'Ik vind een foto van mezelf toen ik een jaar of tien was...Ik kijk nog eens goed naar dat meisje met die stralende ogen en het rotsvaste vertrouwen dat er een wereld vol mogelijkheden op haar lag te wachten. En ik denk; zou ik willen dat zij elke dag een fles wijn drinkt?... Ik heb haar laten stikken dat meisje. En nu moet ik het weer goedmaken.' (pag. 323)

'Het voelt alsof ik gedurende de afgelopen twaalf maanden het cirkeltje heb rondgemaakt. Heel langzaam zijn alle lagen waar ik me achter verborg afgepeld. Het is een pijnlijk proces – alsof je wordt geschrubd met een kaasrasp – maar onder al die laagjes zit het meisje dat ik twintig jaar geleden was.' (pag. 356)

Recensies/Extra:

<http://www.dailymail.co.uk/femail/article-5225119/CLARE-POOLEY-Cancer-nearly-drove-bottle.html>

<https://www.marinavanderwal.nl/marina-leest-chardonnee-van-clare-pooley/>

'(...) In 'ChardonNEE' neemt moeder en schrijfster Clare je mee in haar *'een maand geen alcohol'*. Die maand worden twee maanden, het worden er drie en uiteindelijk een jaar. Na dit jaar gaat ze er vanuit dat er zoveel voordelen zitten aan geen alcohol drinken dat ze zichzelf als 'geheelonthouder' ziet. Clare heeft het alcohol-gen. Net zoals ze het borstkanker-gen lijkt te hebben. Ze spelen een gemeenschappelijke bijrol in dit boek. Clare is de ware held en vanaf het eerste hoofdstuk ga je van haar houden. (...)'

Sunday Express - 'Genadeloos eerlijk en geweldig grappig.'

HELLO! Magazine - 'Eerlijk, moedig maar ook hilarisch.'

Viva - 'Chardonnee is een grappige en vooral positieve kijk op een katerloos leven.'